

Alyssa het teruggevonden meisje

Jos Olgers

Voor mij begon het verhaal in 1992, toen ik Bertien van Woelderden ontmoette. In 2010 eindigde het eeuwen oude verhaal dat uit haar herinnering ontsproot. Ik was bij de ontknoping en ga je die vertellen.

Toen ik Bertien ontmoette, ontdekte ik al snel dat ze helderziend was. Ze gaf in die tijd ook les in energiewerking. Later zou zij een populair boek schrijven waarin ze op een no-nonsense manier de wetmatige van de ongeziene wereld beschreef. No-nonsense; dat is Bertien ten voeten uit.

Ze vertelde mij in de beginjaren van onze relatie hoe ze regelmatig contact had met een klein jong meisje. Dit meisje leefde ergens alleen in de natuur. Soms voelde ze dat dit meisje, dat later Alyssa bleek te heten, haar om hulp riep. Dan ging Bertien op stap. Door tijd en ruimte heen kwam ze dan bij haar. Samen hielpen ze daar een gewond hert. De volgende ochtend vertelde ze mij hoe plotseling allerlei oude kennis in haar opborrelde. Het gewonde dier had het overigens dankzij de hulp van Alyssa gered.

Bertien sprak altijd met veel warmte, liefde en respect over dit jonge natuurmeisje. Enigszins schoorvoetend vertelde ze mij het verhaal van haar en Alyssa.

Alyssa woonde ergens in de natuur. In een parallelle wereld denkt ze. Ze leeft en praat met de dieren om haar heen. Ze moet ooit een geitenhoedster zijn geweest. Maar hoe ze daar in het bos nu zo gekomen is, wist Alyssa niet.

Dit wordt duidelijk wanneer Bertien een verband legt tussen een hele oude herinnering die al heel lang met haar meegaat. Dit is een herinnering van een jong meisje dat ergens in een klein dal naast de top van een berg bij haar ouders woont. Haar ouders houden van haar. Ze hoedt daar de geiten en slaapt meestal met ze onder het huis in de stal. Ze houdt van haar geiten. Soms blijft ze dagen met ze weg. Dan slaapt ze bij ze, soms in het bos, soms bij een rivier. Een van haar favoriete plekken is een kleine grasweide bij de rivier vlakbij de 'Witte Waterval'. Haar leven is onbezorgd en ongecompliceerd. Soms daagt ze de jongens uit die op het sportveld met elkaar hardlopen. Zij is een meisje en mag niet meedoen. Maar net buiten het sportveld loopt ze de jongens er allemaal uit.

Haar dorp ligt aan de voet van een bergtop. Op die bergtop mag je als meisje niet komen. Dat is verboden. Dit is het gebied voor de mannen en de jongens die man moeten gaan worden. Dat maakt Alyssa heel nieuwsgierig. Tegelijkertijd past zo'n onderscheid niet bij haar. In de natuur zijn de bokken en de geiten gelijk. Ze doen alleen anders.

Er is één ding dat verschrikkelijk is. Het zal niet lang meer duren voordat haar lichaam laat zien dat ze huwbaar is. Met enige regelmaat loopt dan de priester van het dorp over een bochtig pad naar hun huisje toe. Alyssa is waaks, heel waaks. Dit is een enge nare man. Een man die je moet mijden. Hij zou haar leven kunnen verpesten.

Ondertussen is ze gebiologeerd door een fluitspeler die van ver komt. Hij spreekt een ander dialect. Alleen haar vader verstaat hem. Hij speelt mooi fluit en iedereen is blij als hij er weer is. Ze raken bevriend en trekken steeds meer met elkaar op. Hij fluit voor haar en zij voelt daarbij wat vlinders in haar buik.

Op een dag neemt haar nieuwsgierigheid de overhand en besluit ze alleen de berg op te gaan. Er gonst iets belangrijks in het dorp. Er is iets met

de jongens die man gaan worden; op de berg. Terwijl ze weet dat het strikt verboden is, klimt ze toch de berg op. Daar wordt ze gesnapt. Ze wordt meegenomen en tijdelijk opgesloten in een kelder. Het dorp en de priester durven geen besluit te nemen wat te doen. Ze vinden dat de goden maar moeten uitmaken hoe Alyssa gestraft moet worden. Ze wordt elders opgesloten in een klein stenen huisje. En terwijl ze wegkwijnt van de dorst en honger, hoort ze in de verte de fluitspeler vertrekken. Hallucinerend weet ze wat ze moet doen en stapt haar lijf uit. Ze komt in een andere werkelijkheid terecht, waar ze eeuwig bij haar geliefde dieren kan zijn.

Dat is waar Bertien haar opnieuw oppikte en zich langzaamaan begint te realiseren dat Alyssa een deel van haar is. De herinneringen waren herinneringen aan een leven dat zij ooit leidde. Een deel van haar leeft nog steeds in een andere dimensie in de natuur.

Al van ver voordat Bertien en ik elkaar ontmoetten was ze gefascineerd geraakt door dat zo simpele en ook zo bijzondere vorig leven. Haar hele gevoel vertelt haar dat ze in Griekenland moet zijn; maar niet op welke plek.

In Delphi, de plek van het oude orakel, ontmoet zij een Griekse vrouw. Bertien vraagt haar of er ook in Griekenland een berg bestond waar alleen mannen mochten komen. De vrouw weet dat er iets bijzonders was met de berg Lykaion; maar niet wat. Zo ontstond haar reis naar deze bijzondere berg.

Later bleek dat rond deze berg de voorlopers van de Olympische Spelen gehouden werden; de zogenaamde Lykische Spelen. Volgens een mythe zou de oppergod Zeus op deze berg geboren zijn, en niet op Kreta zoals veel mensen denken.

Bertien zal die plek nog zeker tien keer bezoeken. Ze hoopt iets van dat vorig leven terug te vinden. Een aantal keren bezoekt ze de omgeving met haar vorige partner Ed. Ze trekken daar op opgevoerde bromfietsen rond, maar vinden geen speelplaats, geen waterval en geen restanten van een dorpje. Wel ziet ze

huizen in dorpjes die qua bouw enorm veel lijken op het huisje waar Alyssa ooit woonde. Maar al zou dit dorpje al een paar duizend jaar bestaan, de huizen zijn toch echt nieuwer. Deze omgeving roept bij Ed ook herinneringen op. Herinneringen die hij liever niet had. Herinneringen aan de fluitspeler die haar in de steek liet en liet wegkwijnen. Niet iets waar je aan herinnerd wilt worden. Schoorvoeten vertelt hij Bertien deze herinneringen.

Later zal hij haar, evenals de fluitspeler dat deed, in de steek laten. Vele jaren daarna werd ik zijn 'opvolger'.

Dit is in het kort het verhaal dat Bertien mij die ochtend vertelde toen ze net samen met Alyssa het gewonde hert genezen had. Haar verhaal raakte mij. Alyssa leek zo op de allermooiste kant van Bertien, en ik begon ook wat van Alyssa te houden. Het trof mij te horen dat Alyssa in die andere werkelijkheid niet helemaal gelukkig was.

En zo begon een hernieuwde serie van zoektochten. Dit keer niet op opgevoerde brommers maar in een knalrode Toyota Rav 4, nog zo'n oude met een los reservewiel op de achterkant. Samen gingen wij op zoek naar de wereld van Alyssa.

Als extra voorbereiding onderzocht ik in hypnose de omgeving. Uiteindelijk zijn we allebei hypnotherapeut. Waarom zou je dan niet zo veel mogelijk informatie uit haar onbewuste vandaan halen. Op haar uitdrukkelijk verzoek zorgde ik er ook voor om daarbij geen suggesties te geven. Alle informatie moest uit haar vandaan komen. Tijdens de vele zoektochten met onze vierwiel aangedreven auto was ik soms overenthousiast. Ik wees haar dan op allerlei plekken die in aanmerking zouden kunnen komen. Steevast wees Bertien ze af, want dat was niet precies zoals zij het zich herinnerde.

Later schreef ze over haar zoektochten en over de mooie afloop ervan het boek *Dochter van Pan*. In dit boek beschrijft ze niet alleen haar zoektocht, maar ook kloppende archeologische opgravingen en de Griekse godenwereld. Ook beschrijft ze hoe het verder ging met Alyssa. Zit zij nog steeds een beetje alleen ergens verstopt in een andere dimensie?